सर्गः २ कण्डूयमानेन कटं कदाचिद्वन्यद्विपेनोन्मथिता त्वगस्य। अथैनमद्रेस्तनया शुशोच सेनान्य मालीढमिवासुरास्त्रैः ॥ ३७ ॥ तदा प्रभृत्येव वनद्वि पानां त्रासार्थमस्मिन्नहमद्रिकुक्षौ । व्यापारितः शूलभृता विधाय सिंहत्वमङ्कागतसत्ववृत्तिः॥३८॥ तस्यालमेषा क्षुधितस्य तृप्त्यै प्रदिष्टकाला परमे श्वरेण । उपस्थिता शोणितपारणा मे सुरद्विष श्चान्द्रमसी सुधेव ॥ ३९ ॥

कण्डूयमानेनेति। अस्य देवदारोस्त्वक् वन्यहस्तिना कदा चित् उन्मथिता उद्धर्षिता भवेत् किं० तेन कटं गण्डं कण्डू यमानेन घर्षता इति हेतोः अनन्तरं अद्रेस्तनया पार्व्वती एनं देवदारुं शुशोच असुराणां अस्त्रैः आलीढं प्रहृतं सेनान्यं कार्त्तिकेयमिव ॥ ३७ ॥ तदेति। तदाप्रभृत्येव उद्धर्षणसम्भाव नाकालमारभ्यैव शूलभृता महादेवेन पर्व्वतस्य कुक्षौ अहं व्यापारितः नियुक्तः किमर्थं वन्यगजानां भयार्थं किंकृत्वा मम सिंहत्वं कृत्वा किं० अहं अङ्केषु आगताः जीवाः जीविकायस्य सः ॥ ३८ ॥ तस्येति। मम एषा रुधिररूपा पारणा उपस्थिता सुरद्विषः राहोश्चान्द्रमसी सुधेव किं० सा मम तृप्त्यै समर्था पु० किं० परमेश्वरेण प्रदिष्टः कालोयस्याः सा किं० मे० क्षुधितस्य ॥ ३९ ॥